

З Днем Соборності України!

Переглядів: 1422

22 січня 2023

22 січня ми відзначаємо дві історично значимі, взаємопов'язані події національного становлення України: Акт Злуки українських земель (1919 р.) - День Соборності, та 105 річницю проголошення незалежності Української Народної Республіки (1918 р.).

І ось саме сьогодні, у період чергової боротьби за нашу незалежність та ідентичність, весь світ захоплюється нашою єдністю та згуртованістю.

Українці по всьому світу об'єднались та стали на оборону української землі та національної ідентичності від ворожих зазіхань. Саме в єдності наша сила!

Історія показала: соборність є базовою національною цінністю українців. Саме соборність є основою нашого спротиву кремлівській агресії.

З Днем Соборності, Україно!

Слава Героям!

Історична довідка

- **22 січня 1918 року. Проголошення незалежності**

Лютнева революція 1917 року призвела до ліквідації імперського режиму та встановлення Тимчасового уряду. Майже по всій Україні були ліквідовані органи царської адміністрації – тепер на місцях керували комісари.

Повалення самодержавства відкрило можливості для створення або активізації громадських організацій та політичних партій. У Києві, Полтаві, Харкові, Одесі, Чернігові й інших містах відбулися багатолюдні мітинги та демонстрації під синьо-жовтими прапорами. Осередком згуртування громадських і політичних сил стала Українська Центральна Рада, створена 17 березня 1917 року в Києві. Поступово вона перетворилася на всеукраїнський представницький орган, а згодом – парламент Української Народної Республіки.

23 червня того ж року Центральна Рада І Універсалом проголосила автономію України й закликала створювати українські органи влади на місцях, а 28 червня створила Генеральний Секретаріат, який по суті був першим українським урядом революційної доби.

Більшовицький Жовтневий переворот, повалення Тимчасового уряду, формування Ради народних комісарів несли загрозу для України. Це підштовхнуло Українську Центральну Раду до подальшого оформлення держави. 20 листопада 1917 року III Універсалом вона утворила Українську Народну Республіку.

У грудні Рада народних комісарів у Москві висунула ультиматум Центральній Раді: дозволити переміщення більшовицьких військ із фронту на Дон і відмовитися від утворення Українського фронту. Українці відхилили вимоги та звинуватили Петроград у розпалюванні ворожнечі. Раднарком своєю чергою оголосив Центральну Раду «в стані відкритої війни проти Радянської влади в Росії і на Україні». 7 січня 1918 року більшовики розпочали військове вторгнення в Україну. На середину січня вони встановили контроль майже на всьому Лівобережжі. Готувалися виступати на Київ.

Бойові дії спонукали Центральну Раду остаточно відмежуватися від Росії. Під час засідання українського уряду 8 січня 1918 року Микита Шаповал заявив: «Раз армії нема, а треба боронити Україну, то єдиний вихід – проголошення незалежної України, що дасть можливість стати твердо на міжнародній арені і приступити до організації нової фізичної сили».

22 січня 1918 року Центральна Рада проголосила незалежність УНР IV Універсалом. Це стало логічним етапом визвольного руху доби Української революції. Документ містив чотири головні положення: 1) проголошення самостійності Української Народної Республіки; 2) доручення Раді Народних Міністрів укласти мир із Центральними державами; 3) оповіщення оборонної війни з більшовицькою Росією; 4) декларування основ внутрішнього соціально-економічного будівництва й окреслення заходів для припинення війни з Центральними державами.

Так уперше в ХХ столітті Україна проголосила незалежність. Постала держава, яка протягом трьох наступних років не припиняла боротьби за власне існування. Українцям вдалося утвердити державні кордони, мову, гроші, символіку (герб, гімн і прапор), збудувати національне боєздатне військо, добитися визнання світової спільноти.

• 22 січня 1919 року. Акт Злуки

Об'єднання двох українських республік – УНР і ЗУНР – почалося невдовзі після встановлення української влади у Східній Галичині та ще до того, як Директорія УНР переможно увійшла до Києва. 1 грудня 1918 року на залізничній станції у Фастові представники ЗУНР і Директорії підписали «Передвступний договір» (попередній). Статті угоди констатували непохитний намір ЗУНР «злитися в найкоротшім часі в одну велику державу з Українською Народною Республікою». Зі свого боку УНР проголосувала, що вона дає згоду «прийняти всю територію й населення Західно-Української Народної Республіки як складову частину державної цілості в Українську Народну Республіку». Для урочистого проголошення цієї Ухвали та завершення юридичного оформлення об'єднання двох республік до Києва було відряджено представницьку делегацію на чолі з віцепрезидентом УНР (Української Національної Ради ЗУНР) Левом Бачинським.

22 січня 1919 року, в першу річницю проголошення незалежності УНР, в Києві на Софійській площі відбулися урочисті збори. На них проголосили Універсал Директорії Української Народної Республіки про злуку із Західноукраїнською Народною Республікою. У зачитаному на зборах «Універсалі соборності», зокрема, відзначалося:

«Однині воєдино зливаються століттями одірвані одна від одної частини єдиної України – Західноукраїнська Народна Республіка (Галичина, Буковина, Угорська Русь) і Наддніпрянська Велика Україна. Здійснились віковічні мрії, якими жили і за які умирали кращі сини України. Однині є єдина незалежна Українська Народна Республіка».

Наступного дня, 23 січня 1919 року, в приміщенні київського Оперного театру (сучасна Національна опера України) Трудовий Конгрес України ратифікував документ – надав йому законного

юридичного характеру. Президента УНРади Євгена Петрушевича незабаром обрали до складу Директорії. ЗУНР після об'єднання з УНР змінила назву на Західна область Української Народної Республіки. Розпочалася активна співпраця між двома державними утвореннями в економічній, військовій та культурній сферах.

Ідея соборності охопила українців у найвіддаленіших куточках. Відголосом історичного руху до Злуки на Закарпатті стали Всенародні збори у Хусті 21 січня 1919 року, які постановили об'єднати Карпатську Україну з Українською Народною Республікою зі столицею в Києві. В умовах перманентної боротьби за свободу та незалежність надзвичайно багато важило братерство по зброї українців із різних регіонів.

Вершиною співпраці та консолідації зусиль став спільний похід українських армій на Київ у серпні 1919 року. Однак через низку причин об'єднання УНР і ЗУНР в одну державу не було доведене до завершення. Продовжували існувати два уряди, дві армії. Республіки фактично перебували у конфедеративних відносинах. Відмінні геополітичні інтереси та цілі, зрештою, призвели до розвалу соборного фронту Української революції пізньої осені 1919 року. Проте Акт Злуки став символом і легендою для наступних поколінь борців за Україну.

Після проголошення об'єднання УНР і ЗУНР 22 січня 1919 року ідея цілісності української нації в українській політичній думці вже ніколи не ставилася під сумнів. Упродовж багатьох десятиліть Акт залишався символом віри, ідейним імперативом боротьби за незалежну, соборну державу.